

01

ΟΤΑΝ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΗΝ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ
ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ!

02

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ!

03

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΓΙΑ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ:
ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΤΑΘΜΟΣ!

04

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ K2
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ...

ΟΤΑΝ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΗΝ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ!

Νίκος Κεχαγιάογλου
ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ K2

Οι έλεγχοι για την τήρηση της νομοθεσίας ξεκίνησαν πρόσφατα αλλά το ερώτημα είναι: ΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΛΕΓΧΟΥΝ;

Οι πρώτοι έλεγχοι για την υποχρεωτική ασφάλιση επιχειρήσεων έναντι φυσικών καταστροφών έχουν ήδη ξεκινήσει σε όλη τη χώρα, σηματοδοτώντας μια νέα εποχή συμμόρφωσης αλλά και αυξημένης ευαισθητοποίησης γύρω από τον κίνδυνο.

Η νομοθεσία πράγματι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση: επιχειρήσεις με σημαντικό κύκλο εργασιών καλούνται πλέον να ασφαλιστούν έναντι συγκεκριμένων κινδύνων – σεισμού, πλημμύρας και πυρκαγιάς από δάσος.

Είναι όμως αυτό αρκετό; Όση καλή θέληση κι αν έχουμε η απάντηση είναι όχι.

Γιατί η υποχρεωτικότητα, όπως εφαρμόζεται σήμερα, δημιουργεί μια επικίνδυνη ψευδαίσθηση ασφάλειας.

Δίνει την εντύπωση ότι η επιχείρηση είναι "καλυμμένη", ενώ στην πραγματικότητα παραμένει εκτεθειμένη σε ένα ευρύ φάσμα κινδύνων που δεν περιλαμβάνονται στην νομοθεσία.

ΑΣ ΔΟΥΜΕ ΤΙ ΔΕΝ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ:

- Πυρκαγιά από οποιαδήποτε άλλη αιτία (ηλεκτρικό βραχυκύκλωμα, ανθρώπινο λάθος, τυχαίο γεγονός κ.λπ.)
- Ακραία καιρικά φαινόμενα εκτός πλημμύρας
- Διακοπή εργασιών (business interruption)
- Ευθύνες προς τρίτους (πελάτες, επισκέπτες, συνεργάτες)
- Κλοπές, βανδαλισμοί, κακόβουλες ενέργειες
- Έκρηξη, κεραυνός, πρόσκρουση οχήματος
- Θραύση σωληνώσεων
- Κυβερνοεπιθέσεις και απώλεια δεδομένων
- Πολλοί ακόμα συμπληρωματικοί αλλά πολύτιμοι κίνδυνοι

Με άλλα λόγια μια επιχείρηση μπορεί να είναι νομικά ασφαλισμένη για να βγάλει την υποχρέωση βάσει του νόμου αλλά ουσιαστικά απροστάτευτη.

Και εδώ βρίσκεται η ουσία. Οι έλεγχοι της Πολιτείας στοχεύουν και σωστά στη μείωση του «ασφαλιστικού κενού» και στην ενίσχυση της ανθεκτικότητας της οικονομίας, όμως η πραγματική ανθεκτικότητα δεν χτίζεται με το ελάχιστο απαιτούμενο αλλά με ουσιαστική κατανόηση του κινδύνου.

Γιατί όταν συμβεί το ατυχές περιστατικό η ερώτηση δεν θα είναι αν ήμουν υποχρεωτικά ασφαλισμένος αλλά αν είμαι πραγματικά ασφαλισμένος γι αυτό που συνέβη.

Θυμίζουμε την υποχρέωση που προκύπτει από τον Νόμο 5116/2024 και αφορά επιχειρήσεις με ετήσιο κύκλο εργασιών άνω των 500.000€.

- Υποχρέωση ασφάλισης έναντι: σεισμού, πλημμύρας, πυρκαγιάς από δάσος
- Η κάλυψη αφορά: κτήριο, εξοπλισμό, εμπορεύματα
- Ποσοστό ασφάλισης 70% (!!!)

Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προβλέπεται πρόστιμο 10.000€ το οποίο διπλασιάζεται αν δεν ασφαλιστεί η επιχείρηση εντός 30 ημερών. Ταυτόχρονα αποκλείεται από οποιαδήποτε κρατική αρωγή σε περίπτωση φυσικής καταστροφής.

Συμπερασματικά το πραγματικό ρίσκο δεν είναι το πρόστιμο αλλά το ότι σε περίπτωση ζημιάς δεν θα υπάρχει κανένας να μας στηρίξει...

Συνεχίζεται στην επόμενη σελίδα

01

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ!

Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
"ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ"
ΣΕ ΕΝΑΝ ΜΗ ΠΡΟΒΛΕΨΙΜΟ ΚΟΣΜΟ

Η εμπειρία μας εδώ και 37 χρόνια, μας έχει δείξει κάτι πολύ ξεκάθαρο:

Οι περισσότερες επιχειρήσεις δεν αποτυγχάνουν επειδή δεν είχαν ασφάλιση, αλλά επειδή είχαν λάθος ασφάλιση. Σε μεγάλα περιστατικά ζημιών, αυτό που τελικά καθορίζει την έκβαση δεν είναι η ύπαρξη ενός συμβολαίου, αλλά η ποιότητα και η αρχιτεκτονική του. Εδώ ακριβώς εισέρχεται η έννοια της ασφάλισης "κατά παντός κινδύνου". Όχι ως υπερβολή αλλά ως ρεαλιστική προσέγγιση σε έναν μη προβλέψιμο κόσμο. Μια σύγχρονη επιχείρηση δεν κινδυνεύει μόνο από "τα προφανή".

Κινδυνεύει από:

- συνδυασμό γεγονότων (π.χ. ζημιά + διακοπή λειτουργίας)
- έμμεσες απώλειες που δεν είναι άμεσα ορατές
- νομικές και κανονιστικές συνέπειες
- φθορά φήμης και απώλεια πελατών

Και το πιο κρίσιμο: **Τα μεγαλύτερα οικονομικά πλήγματα δεν προέρχονται από το ίδιο το γεγονός – αλλά από τις συνέπειές του.**

Η ασφάλιση "κατά παντός κινδύνου" δεν σημαίνει ότι καλύπτονται τα πάντα χωρίς όρους, σημαίνει ότι η προσέγγιση ξεκινά από μια διαφορετική βάση:

Ξεφεύγουμε από την λογική "τι υποχρεούμαι να ασφαλίσω" και μπαίνουμε σε αυτήν του "τι πραγματικά μπορεί να με βγάλει εκτός λειτουργίας;"

Οπότε η σωστή διαμόρφωση του ασφαλιστικού προγράμματος γίνεται στρατηγική επιλογή και όχι τυπική διαδικασία.

“ Γιατί τελικά η ασφάλιση δεν είναι προϊόν,
δεν είναι checkbox συμμόρφωσης, ούτε κόστος.
Είναι εργαλείο επιβίωσης και συνέχειας της επιχείρησης. ”

Η σωστή ασφάλιση σε τελική ανάλυση αποτελεί στρατηγικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Στον κόσμο των επιχειρήσεων, όπως και στο βουνό, δεν κρινόμαστε όταν όλα πάνε καλά, αλλά η στιγμή που ο καιρός αλλάζει.

Στην κορυφή του Κ2, δεν επιβιώνει αυτός που απλώς ήταν εκεί αλλά αυτός που έχει προετοιμαστεί για το απρόβλεπτο. Το ίδιο ισχύει και για μια επιχείρηση. Η ασφάλιση δεν αποτελεί μια τυπική υποχρέωση, αλλά την στρατηγική επιλογή που καθορίζει αν, τη στιγμή της κρίσης, θα συνεχίσεις — ή θα εγκαταλείψεις τον αγώνα. Υπάρχει τεράστια διαφορά ανάμεσα στο "είμαι έτοιμος" και στο "ελπίζω να μην συμβεί".

Συνοψίζοντας: Το κράτος δίνει μια ώθηση προς την σωστή κατεύθυνση παρά την προβληματικότητα του νομοθετήματος. Εμείς το θεωρούμε σαν μια αφορμή ενδοσκόπησης των επιχειρήσεων για να κινηθούν προς την σωστή θωράκιση των συμφερόντων τους και την απαλλαγή από το άγχος της επιβίωσης σε περίπτωση απευκαίρων περιστατικών...

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΓΙΑ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ: ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΤΑΘΜΟΣ!

Όταν η ασφάλιση αποκτά ξανά το νόημά της.

Μια πολύ σημαντική απόφαση πάρθηκε πολύ πρόσφατα από το Συμβούλιο της Επικρατείας σχετικά με την κάλυψη των συγγενών παθήσεων από τις ασφαλιστικές εταιρείες.

Συγκεκριμένα, κρίθηκε ότι ο όρος με τον οποίο εξαιρούνταν από την κάλυψη οι συγγενείς παθήσεις είναι **καταχρηστικός και άκυρος**, καθώς περιορίζει ουσιωδώς τα δικαιώματα του ασφαλισμένου και αλλοιώνει τον βασικό σκοπό της ασφαλιστικής σύμβασης.

Η σημασία της απόφασης είναι ιδιαίτερα μεγάλη, αφού για πρώτη φορά με τόσο σαφή τρόπο, επιβεβαιώνεται ότι η ασφάλιση δεν μπορεί να λειτουργεί με όρους που, στην πράξη, ακυρώνουν την ίδια την έννοια της προστασίας.

Το σκεπτικό του δικαστηρίου είναι ξεκάθαρο:

Όταν μια πάθηση υπάρχει εκ γενετής αλλά **δεν ήταν γνωστή στον ασφαλισμένο κατά τη σύναψη της σύμβασης**, δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως λόγος εξαιρέσης από την κάλυψη.

Με άλλα λόγια:

- η άγνοια δεν μπορεί να εξισώνεται με τη γνώση ενός ήδη υφιστάμενου προβλήματος υγείας πριν την σύναψη της ασφάλισης
- και η ασφαλιστική εταιρεία δεν μπορεί να αποφεύγει την ευθύνη σε κινδύνους που ο ασφαλισμένος εύλογα θεωρούσε καλυμμένους

Θεωρούμε ότι με τη συγκεκριμένη απόφαση ενισχύεται ουσιαστικά η αρχή της καλής πίστης του ασφαλισμένου και προστατεύεται η εύλογη προσδοκία του ότι, καταβάλλοντας ασφάλιστρα για την υγεία του, θα καλυφθεί για περιστατικά τα οποία δεν γνώριζε και δεν μπορούσε να προβλέψει κατά τη σύναψη της σύμβασης.

Παράλληλα, ενισχύεται η εμπιστοσύνη του πολίτη προς τον θεσμό της ασφάλισης, καθώς καθίσταται σαφές ότι δεν πρόκειται απλώς για ένα νομικό κείμενο γεμάτο εξαιρέσεις, αλλά για μια σχέση εμπιστοσύνης με ουσιαστικό περιεχόμενο. Διότι όταν αυτή η εμπιστοσύνη διαταράσσεται, δεν πλήττεται μόνο ο ασφαλισμένος, αλλά πλήττεται ο ίδιος ο θεσμός της ασφάλισης.

Η συγκεκριμένη απόφαση έρχεται να αποκαταστήσει αυτή την ισορροπία και να υπενθυμίσει ότι ο ρόλος της ασφάλισης είναι να καλύπτει τον απρόβλεπτο κίνδυνο και όχι να τον αποκλείει εκ των υστέρων κι αυτό δημιουργεί ένα πιο καθαρό, πιο ασφαλές και πιο δίκαιο περιβάλλον για όλους.

Γιατί τελικά, η αξία της ασφάλισης δεν φαίνεται όταν όλα πάνε καλά. Φαίνεται τη στιγμή που τη χρειάζεσαι και τότε πρέπει να λειτουργεί αρμονικά και προς όφελος του ασφαλισμένου.

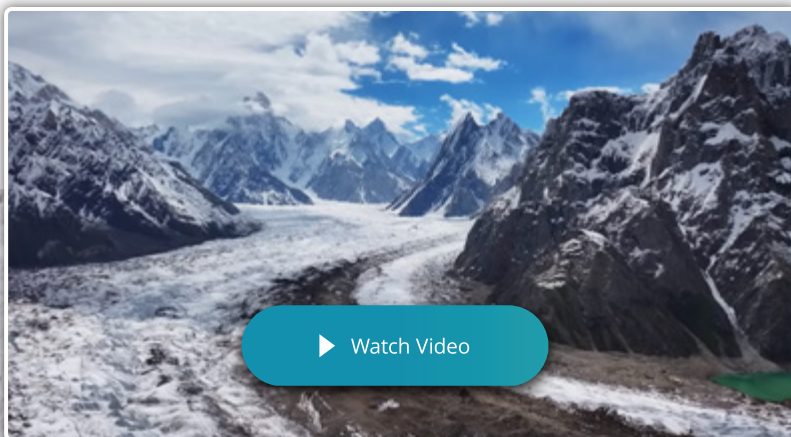

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ...

Υπάρχουν στιγμές που δεν χρειάζονται ανάλυση, μόνο να είσαι εκεί και να παρακολουθείς ατάραχος, μειλίχιος, συγκεντρωμένος. Το ταξίδι μέσα από τον παγετώνα Baltoro μοιάζει με πέρασμα σε έναν άλλο κόσμο -δείτε το Baltoro mouth- εκεί όπου οι παγετώνες χαράζουν τον χρόνο, εκεί που οι κορυφές αγγίζουν τη σιωπή και πλησιάζουν τον Θεό. Το φως πέφτει πάνω στις αιχμηρές γραμμές των βουνών και κάθε καρέ μοιάζει ζωγραφισμένο με υπομονή αιώνων...

Απολαύστε την διακριτική μουσική η οποία δεν συνοδεύει απλώς την εικόνα, την αγκαλιάζει, την απογειώνει, την κάνει να αναπνέει...

Μοιάζουμε
με τους επιβάτες της κλινάμαξας,
που δεν ξυπνούν,
παρά μόνο
την στιγμή της σύγκρουσης...

ROBERT MUSIL

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

